

Kulttisukellus: Brother Islands, Punainenmeri

Sukelluskohde: Big Brother

Hylyn sijainti: Egypti, Punainenmeri

Sukelluksen tyyppi: seinämsukellus, syvä

Maksimisyvyys: 40 m tai sukellussertifikaatin syvyysraja

Sukellusten vaikeusaste: kokeneet sukeltajat

Veden lämpötila: 22 - 25 °C talvella, 26 - 30 °C kesällä

Paras sukellusaika tässä kohteessa: ympäri vuoden, parhaat sääolosuhteet maaliskuusta marraskuuhun.

Big Brother -saaren länsiseinämän henkeäsalpaavia värejä. (Canon 5Dmk3 + Tokina 10-17mm Nauticam Housing - F19 1/60 iso 200).

Brothers Islands -saaret ovat epäilemättä yksi maailman kiehtovimmista sukelluskohteista. Ne muodostuvat kahdesta pienestä saaresta, jotka sijaitsevat 35 mailia (56 km) koilliseen El Quseirin rannikosta aivan keskellä Punaistamerta Egyptin ja Saudi-Arabian välillä. Ainoa tapa, jolla niille pääsee vierailemaan, on laivalla järjestettävät sukellussafarit. Saaret ovat yksi turmeltumattomimmista sukelluskohteista koko Egyptin puoleisella Punaisella merellä, koska ne sijaitsevat niin eristyksissä ja niille

on vaikea päästä.

Auringonlasku Big Brother -saaren majakalla. Saarelle on mahdollista päästä vain laivalla tehtävillä sukellussafareilla. (Canon 5Dmk3 + Canon 17-40mm - F16 1/200 iso 200).

Saaret ovat noin 1 kilometrin päässä toisistaan. Isompi sijaitsee pohjoisessa, ja sitä kutsutaan nimellä Big Brother. Pienempi, Little Brother, taas sijaitsee enemmän etelässä. Molemmat ovat kapeita, vedenalaisten vuorten huipuista muodostuvia saaria, jotka kohoavat pintaan syvyyksistä. Monien kilometrien verran niitä ympäröi vain avomeri. Veden alla sukeltajat pääsevät näkemään pystysuoria seinämiä, joita peittävät tiheät kivi- ja pehmytkorallien muodostelmat. Nämä seinämät ovat täynnä pieniä luolia ja ulkonemia. Koska saaret ovat sijaintinsa puolesta alttiita voimakkaille merivirroille, ne houkuttelevat helposti monia erilaisia avomeren saalistajia.

Näkymä etelään majakan huipulta. Kaukana näkyy Small Brother -saari. (Canon 5Dmk3 + Canon 17-40mm - F10 1/200 iso 640).

Brother Islands -saaret ovat osa meriensuojelualuetta (*marine protectorate*). Tästä syystä saaria ympäröivillä vesillä sukeltaessa vaaditaan rannikkovartioston lupa sekä lupamaksun suorittaminen.

Big Brother on noin 400 metriä pitkä. Vuonna 1883 englantilaiset rakensivat sille majakan varoittaakseen lukuisia laivoja saarten olemassaolosta. Nämä laivat olivat matkalla Suezin kanavalle tai tulossa sieltä pois päin. Laivaston saarella oleva henkilökunta valvoo majakkaa, joka on edelleen käytössä. Majakassa voi myös vieraila.

Big Brother -sukelluskohteessa on myös kaksi hylkyä. Pohjoiskärjessä makaa merenpohjassa **Numidia**, joka on 145 metriä pitkä englantilainen kauppalaiva. Se upposi vuonna 1901, jolloin se oli kuljettamassa rautatiekalustoa. Läntisen seinämän puolella sijaitseva **Aida** on puolestaan egyptiläinen kauppalaiva, joka upposi vuonna 1947 huonon sään takia. Nämä kaksi hylkysukelluskohdetta ovat esteettisesti todellakin hyvin vaikuttavia, eikä kukaan hylkyihin ihastunut voi jättää niitä pois lokikirjastaan. Vielä vaikuttavammiksi sukellukset tekee se, että mereneliöitä, kuten meriviuhkoja, pehmytkoralleja ja sienieläimiä, on valtavat määrät. Ne peittävät värikkäänä mattona kauttaaltaan näiden kahden aluksen rungot ja kansirakenteet.

Jättimäisiä ja reheviä meriviuhkayhdyskuntia Punaisenmeren syvää sineä vasten. (Canon 5Dmk3 + Tokina 10-17mm Nauticam Housing - F16 1/200 iso 200).

Alkuohjeistus

Saarella on mahdollisuus osallistua erityyppisiin sukelluksiin, jotka kaikki ovat hyvin jännittäviä ja saavat aikaan kehossa oikean adrenaliiniryöpyn. Länsiseinämä on mielestäni se osa, jossa kannattaa viettää aikaa. Se on kokonaan erilaisten korallilajien peitossa, ja tällaisia määriä eri lajeja on vaikea löytää mistään muualta maailmasta! Vene on tavallisesti ankkuroituna saaren eteläpuolelle sukelluskohteen sijaitessa luoteessa lähellä Aida-hylkyä. Sukelluskohteeseen päästään kumiveneellä. Veteen laskeutuminen voi olla vähemmän mukavaa riippuen virtauksista ja muista olosuhteista merellä. Sukeltajien täytyy järjestäytyä hyvin, ja heidän pitää olla nopeita, niin että kaikki hyppäävät veteen yhdessä ja laskeutuvat suoraan pinnan alle. Yhteen toisten kanssa kokoonnutaan 5 metrin syvyydessä. Sen jälkeen riittää, kun pitää riutan vasemmalla puolellaan ja kulkee merivirran mukana. Virta kulkee tavallisesti pohjoisesta etelään. Sukellus alkaa suuremmista syvyyksistä aina siihen asti, että saavutetaan 40 metrin syvyys. Sen jälkeen lähdetään nousemaan hitaasti ylöspäin, tyyppillisen monitasomallin mukaisesti. Jos ilmaa on riittävästi, sukellus päättyy siihen osaan saarta, jossa on laituri. Sieltä sukelluksella avustavat kumiveneet noutavat sukeltajat ja tuovat heidät takaisin alukselle.

Riutan kukoistavaa elämää, jota esiintyy hyvin matalissakin vesissä. (Canon 5Dmk3 + Tokina 10-17mm Nauticam Housing - F10 1/80 iso 200).

Riutta aivan kuhisee värejä ja elämää. Seinämä on kauttaaltaan kymmenien ja taas kymmenien merieliöiden peittämä, jotka saavat sen näyttämään elävältä. Jättimäiset meriviuhkayhdyskunnat tekevät tilaa kaikenväristen pehmytkorallien muodostamille tiheille kasvustoille. Mahtavat madreporakorallien muodostelmat tarjoavat suojapaikan suurelle joukolle riutan kaloja. Meriahvenet, siilikalat, trooppiset mullokalat, pallokalat, losserokalat, vuokkokalat ja keihäsrauskut vaihtavat paikkaa tulen värisinä leiskuvien koruahventen muodostamien parvien kanssa. Jos onnistut hetkeksi irrottamaan katseesi riutan kalojen kiihkeästä elämästä ja katsot sen sijaan avomerelle, saatat koska tahansa kohdata yllätyksen, sillä napsijat, piikkimakrillit, barrakudat, tonnikalat, kyhmyhuulikalat ja merikilpikonnat ovat täällä tavallinen näky. Tässä kohteessa ei koskaan pääse todellakaan ikävystymään.

Piikkimakrilli saalistamassa avomerellä. (Canon 5Dmk3 + Tokina 10-17mm Nauticam Housing - F10 1/160 iso 500).

Turvallisuuden tarkastus

Alkajaisiksi on hyvä pitää mielessä, että nämä kaksi saarta sijaitsevat aivan keskellä Punaistamerta. Lähimpään painekammioon on monen tunnin laivamatka, ja etsintä- ja pelastuspalveluita ei ole artikkelin kirjoittamisen aikaan saatavilla (päivitys heinäkuu 2017). Tämän takia on ehdottoman tärkeää kiinnittää turvallisuuteen erityisen suurta huomiota, esimerkiksi huolehtia nesteytyksestä, noudattaa konservatiivisia sukellusprofileja ja vähentää toistuvia sukelluksia mahdollisimman paljon, sekä sukella nitroksilla aina kun se on mahdollista.

Kaikkein ensimmäiseksi on hyvä varmistaa, että aluksella on [hapenantovälineet](#), joita tarvitaan ehdottomasti sukellusonnettomuuden sattuessa. Tarkista myös, että hapenantoa varten on tarjolla uudenaikaiset hapenantolaitteet ja että säiliö on täynnä ennen lähtöäsi. Sukellussafarilla sukeltajat tekevät yleensä korkeintaan kolme sukellusta päivässä. (Yösukellukset ovat kiellettyjä näillä saarilla.) Muista siis seurata syvyyssmittareita ja sukellustietokoneita. Vesi on hyvin kirkasta ja pinnan alla on niin valoisaa, että vähemmän kokeneilla sukeltajilla saattaa olla vaikeuksia tilanteen arvioinnissa. He saattavat huomaamattaan laskeutua helposti liian syvälle. Syvyys, dekompressioajat ja pinta-ajat täytyy tarkastaa huolellisesti, ja sukellusprofiilit on tarpeen pitää mahdollisimman konservatiivisina.

Saarille kulkevat alukset liikkuvat tavallisesti yöaikaan. Merimatka kestää noin kuusi tuntia, ja se tehdään sivusuunnassa suhteessa mereen. Niiden, jotka tulevat helposti merisairaiksi, olisi suositeltavaa ottaa jotain matkapahoinvointilääkettä. Vältä dimenhydrinaattia sisältävän lääkkeen käyttöä (Dramamine) ja osta sen sijaan sinnaritsiinia (Stugeron) sisältäviä lääkkeitä. Muista ottaa lääkke noin tuntia ennen lähtöäsi

Laivoilla järjestettävillä sukellussafareilla on yleensä hyvin kuuma, vaikka kehomme ei välttämättä tunnistaikään tätä oikein kuivasta ilmastosta johtuen. Tämän takia on hyvin tärkeää huolehtia riittävästä nesteytyksestä. [Tohtori Adel Taher](#), joka on DAN Egypt -järjestön vastaava lääkäri, neuvoo näissä olosuhteissa (kuiva kuumuus, toistuvat sukellukset) juomaan 3 - 4 litraa vettä päivässä. Suositeltavaa on jakaa tämä annos koko päiväksi, niin että vettä juodaan vähän kerrallaan. Kullakin kerralla veden määrä ei saisi olla enempää kuin 1/5 litraa (lasillinen), ja vesi tulisi nauttia 15 minuutin välein. Periaatteessa siis vettä nautitaan 16 kertaa 200 millilitran annoksina kahdeksan tunnin aikana: neljää kertaa tunnissa aluksella oltaessa ja yhden kerran ennen sukellusta ja yhden kerran sen jälkeen. Näin saadaan korvattua nesteet, jotka on menetetty 40 - 50 minuuttia aikana, joka on dekompressioaika kokonaisuudessaan (TDT). Jos juot säännöllisin väliajoin enemmän, virtsaneritys lisääntyy, ja [lisänesteytyksen hyödyt](#) menetetään.

Värejä, värejä, värejä... (Canon 5Dmk3 + Tokina 10-17mm Nauticam Housing - F9 1/60 iso 200).

Neuvoja vedenalaiseen valokuvaukseen

Tarjolla on kristallinkirkkaita vesiä, runsaasti valoa, pystysuoria seinämiä ja reheviä koralleja. Ota mukaasi puolipallon muotoiset linssiportit (domet), kalansilmälinssit ja salamavalot, jolloin sinulla on kaikki tarvittava korkeatasoisten laajakulmakuvien ottamiseen. Seinämän rakenne on sellainen, että siinä on monessa kohtaan ulkonevia kohtia. Meriviuhkat ja pehmytkorallit kurottavat näiltä ulokkeilta ulospäin kohti avomerta, ja niiden asento on juuri oikea myös pystysuunnassa otettavia kuvia ajatellen. Ympärillä on aina valoa, jopa 40 metrin syvyydessä. Hyödynnä tätä valoa parhaalla mahdollisella tavalla ja tasapainota sitä salamavaloista saamallasi keinovalolla. Ota auringon sijainti huomioon niiden kolmen sukelluksen aikana, jotka teet jokaisena päivänä. Suosittelisin hyödyntämään aikaisia aamutunteja taustavalaistujen kuvien ottamiseen, niin että aurinko sisältyy kuvaan. Iltapäivällä puolestaan voit kuvata seinämää pitkän matkan päästä auringon jäädessä taaksesi. Seinämät ulottuvat pintaan asti, jolloin voit ottaa kuvia myös turvapysähdyksen aikana. Käytä nämä hetket hyödyksesi parhaalla mahdollisella tavalla, koska ne tarjoavat todella mielenkiintoisia välähdyksiä riutan kukoistavan eliöstön parissa.

Aamun valoa. (Canon 5Dmk3 + Tokina 10-17mm Nauticam Housing - F11 1/200 iso 320).

Luonnonsuojelu

Kyseiset saaret tunnetaan useiden hailajien kotipaikkana. Nämä upeat eläimet ovat asuneet planeetallamme noin 400 miljoonaa vuotta, ja ne ovat selvinneet hengissä jääkaudesta, dramaattisista ilmastonmuutoksista sekä lajeja uhkaavasta sukupuuttoon kuolemisen. Tästä huolimatta ne ovat tällä hetkellä suuressa vaarassa ja sukupuuton partaalla mielivaltaisten kalastusmenetelmien takia.

Haiden pyydystäminen on teoriassa ollut laitonta jo vuodesta 1973 lähtien, kun Egyptistä tuli yksi niistä 100 maasta, jotka ovat allekirjoittaneet uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen eli **CITES**-sopimuksen (Convention on International Trade in Endangered Species). Kuitenkin vasta vuonna 2006 Egyptin maatalous- ja kalastusministeriö antoi ympäristönsuojelujärjestö **HEPCA**:n toiminnan ansiosta kansallisen asetuksen, joka kieltää haiden kalastuksen ja hainlihan tarjoamisen ravintoloissa. HEPCA on hallituksista riippumaton järjestö, jonka toiminnan tavoitteena on Punaisenmeren alueen suojelu ja parantaminen. Viime vuosien aikana ovat haista tehdyt havainnot vähentyneet voimakkaasti näillä merialueilla. Luotan kuitenkin siihen, että yhä useammat ihmiset ovat tulossa tietoisiksi siitä, että näitä mahtavia eläimiä tulee suojella yhdessä hauraan vedenalaisen ekosysteemin kanssa, joka on niiden koti.

Kyhmyhuulikala. (Canon 5Dmk3 + Tokina 10-17mm Nauticam Housing - F8 1/60 iso 500).

Yleisnäkymä auringonlaskun aikaan. (Canon 5Dmk3 + Canon 17-40mm).